

Çevirmen Dr. Nihan KARAKUŞ HARMANCI

Benim için *Dört Komşunun Masası*, yüksek sesle konuşmayan ama uzun süre insanın içinde kalan bir metindi. Kore dili ve edebiyatı alanında çalışan bir çevirmen olarak, Gu Byeong-mo'nun bu romanında kurduğu sessiz dünyayı Türkçede de aynı kırılgenlikle duyurabilmek temel hedefim oldu. Çağdaş Kore edebiyatının gündelik hayata odaklanan anlatıları, çeviri pratiğimin de merkezinde yer alıyor. Bu roman, hem edebi hem de duygusal olarak uzun süre masasında kaldığım metinlerden biri oldu.

Güney Kore edebiyatının çağdaş ve özgün seslerinden Gu Byeong-mo, *Dört Komşunun Masası* adlı romanında okuru büyük olayların, dramatik kırılmaların değil; gündelik hayatın sessiz, çoğu zaman görünmez ama derin izler bırakan anlarının içine davet eder. Roman, birbirine komşu dört bireyin —ya da dört hane halkının— yaşamlarını, onları bir araya getiren ortak bir masa etrafında örerken, modern kent yaşamının yalnızlık, yabancılaşma ve kırılgen dayanışma biçimlerini incelikle görünür kılar.

Gu Byeong-mo'nun anlatısı, hızlı tüketilen olay örgülerine dayanmaktan ziyade, duygusal yoğunluğu düşük gibi görünen fakat katmanlı bir iç dünya barındıran sahnelere yaslanır. Bu yönüyle *Dört Komşunun Masası*, okurdan sabır ve dikkat talep eden; fakat karşılığında güçlü bir insani sezgi sunan bir romandır.

Masa: Mekândan Metafora...

Romanın merkezinde yer alan “masa”, yalnızca fiziksel bir buluşma noktası değil, aynı zamanda birlikte olmanın, susmanın, paylaşmanın ve mesafenin metaforudur. Aynı sofrayı paylaşan bireyler, her zaman birbirlerini gerçekten tanımaz; kimi zaman en yakın mesafede en derin yalnızlıklar yaşanır. Gu Byeong-mo, bu çelişkiyi dramatize etmeden, gündelik ayrıntılar üzerinden kurar.

Karakterler arasındaki ilişkiler yüksek sesli çatışmalarla değil, küçük jestler, bakışlar, ertelenmiş cümleler ve söylenmemiş sözlerle şekillenir. Yazarın bu tercihleri, romanı sıradan hayatların içindeki duygusal gerilimi yakalayan bir edebi alan hâline getirir.

Sessizlikle Kurulan Bir Anlatı...

Gu Byeong-mo'nun dili, bilinçli olarak sade ve ölçülüdür. Anlatı, okuru yönlendirmek yerine, ona alan açar. Karakterlerin iç dünyaları çoğu zaman dolaylı biçimde, davranışlar ve atmosfer aracılığıyla sezdirilir. Bu anlatım biçimi, Güney Kore edebiyatında sıkça rastlanan minimalist ve gözlemci anlatı geleneğiyle örtüşürken, yazarın kendine özgü ritmini de ortaya koyar.

Roman boyunca dikkat çeken bir diğer unsur ise zaman algısıdır. Geçmiş ve şimdi, kesin sınırlarla ayrılmaz; anılar, gündelik hayatın içine sızarak karakterlerin bugünkü hâllerini şekillendirir. Bu geçişler, romanın sakin temposunu bozmadan, derinleştirici bir etki yaratır.

Modern Kent Yaşamının Kırılgenliği...

Dört Komşunun Masası, modern kent insanının temel meselelerine dokunur: yalnızlık, aidiyet arayışı, kuşaklar arası mesafe, ekonomik ve duygusal güvencesizlik. Ancak roman, bu temaları toplumsal bir eleştiri diliyle değil, bireysel

deneyimlerin sessiz ağırlığı üzerinden ele alır. Komşuluk ilişkileri, romanda ne idealize edilir ne de bütünüyle çözümsüz gösterilir. Aksine, bu ilişkiler; geçici, kırılgan ve çoğu zaman belirsiz sınırlar içinde var olur. Gu Byeong-mo'nun başarısı, tam da bu belirsizliği romantize etmeden aktarabilmesinde yatar.

Çeviri Üzerine Kısa Bir Not...

Bu romanın Türkçeye aktarım sürecinde en büyük zorluk, metnin sessizliğini ve ima gücünü koruyabilmek olmuştur. Gu Byeong-mo'nun dili, açık duygusal ifadelerden çok, boşluklara ve suskunluklara yaslanır. Dolayısıyla çeviri, yalnızca anlamın değil, ritmin ve atmosferin de yeniden inşasını gerektirmiştir.

Korece'ye özgü gündelik konuşma kalıpları, hitap biçimleri ve kültürel çağrışımlar, Türkçede birebir karşılıklar bulmak yerine, okurda benzer bir duygusal etki yaratacak biçimde aktarılmaya çalışılmıştır. Amaç, metni “yerelleştirmek” değil; Türkçe okurun romanın ruhuna yabancılaşmadan temas edebilmesini sağlamaktır.

Sessiz Bir Davet...

Dört Komşunun Masası, büyük anlatılar peşinde olmayan; fakat küçük hayatların içindeki derin insanlık hâllerini yakalamayı başaran bir roman. Gu Byeong-mo, okuru yüksek sesle sarsmak yerine, yavaşça içine çeken bir edebi deneyim sunar. Bu yönüyle roman, özellikle çağdaş dünya edebiyatında sakin ama güçlü metinleri takip eden okurlar için dikkat çekici bir okuma vadeder.

Aynı masada oturup birbirine dokunamayan insanların hikâyesi, aslında modern hayatın hepimize tanıdık gelen bir aynasıdır. Gu Byeong-mo, bu aynayı okurun önüne sessizce bırakır; bakmak ya da bakmamak ise okura kalır.

